

Memoria Viri-luvenis ... Dn. Ernesti Cothmanni, I.U. Candidati ... Dn. Johannis Cothmanni, Icti ... Filii desideratissimi, qui dum Giessae pridie Non. Frbruarii insperata quidem placida tamen & vere beata morte aextinctus 10. Calend. Aprilis dormitorio suo ibidem einferebatur, ne obliti esse viderentur qua virtute inter Rosas hasce Musis litaverat, aut inofficiosi in acerbissimum Magni Parentis luctum

Rostochi[i]: Kilius, 1658

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77047666X>

Druck Freier Zugang

3

MEMORIA
VIRI-JUVENIS
NOBILISSIMI ET PEREXIMI
DN. ERNESTI COTHMANNI,
J. U. Candidati

Magnifici, nobilissimi, & amplissimi DOMINI
DN. JOHANNIS COTHMANNI,
JCTI Famigeratissimi, Comitis Palatini, atq; Sereniss.
Ducis Mecklenburgici Consilarii intimi & Cancellarii per multos
annos merentissimi, Hereditarii in Singsenhagen/ re.

Filii desideratissimi,
qui dum Giessæ pridie Non. Februarii insperata quidem
placida tamen & verè beata morte extinctus

10. Calend. Aprilis dormitorio suo ibidem inferebatur,
ne oblii esse viderentur

qua virtute inter Rosas hæc Musis litaverat,

aut inofficiosi

in acerbissimum Magni Parentis luctum.

CULTA ET SCRIPTA

DN. PROFESSORIBUS ET AMICIS.

❧ (o) ❧

R OSTOCHII

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.
Anno M DC LVIII.

Magnifico & Amplissimo Dn. Parenti.

O Lim à morbillis Tibi major filius haustus
Adfluxit SENIUM, vir venerande, Tuum.
Nunc medius paribus facis hauritur. Id auget
Adflucto lacrymas tristitiasq; tibi.
Tristitiæ augmentum sistetur deniq; grande,
Inq; uno centro læticia omnis erit,
Cum, qui natorum minimus, qui tertius, idem
Dotibus excellet. Vir venerande, tuis.
Quæso oculis Isai lustrato talia! magnis,
Is, missis, minimum cernit habere decus.

salutii causa scrib.

Johan. Georg. Dorscheus, D

Terra sumus, terram terimus, terraq; tegemur,
Et terrenorum crescit ubiq; fames.
O! homo, disce mori, quid gleba inflata superbis?
Tot juvenum clamant funera, totq; senum,
Clamat & extremò mala, quâ nunc vivitur, ætas
Effugium nemo, ni respiscat, habet!

dolens scr.

Hermannus Schuckman/

Th. D. P. C. A.

E Vita ad vitam properas, COTHMANNE, Jucundam;
Merito beatum gratulamur exitum.

Felix

*Felix, qui moreris juvenis! Na mundus & atas
Damnosa quavis volbitur per aspera.*

L. M. Q.

Casp. Mauritius, D.

P. P. Superint.

Ad Magnific. Dn. Cancellarium

COTHMANNUM, Ictum

defuncti parentem moestissimum.

Sperabas senij, Vir magne, levamina natos,
Abstulit at peregri summus utrumq; **DEUS**;
Hæc igitur firmanto tuam solatia mentem,
Quod tibi cœlestis patria reddet eos.

J. Q. D.

ERNESTI de fratre nepos, magniq; **JOHANNIS**
COTHMANNI soboles, spes Patris ecce jacet!

Quid? jacet in terris alio sub sole locatis,

Ei datur Hassiaco morte perempta solo.

At extra patriam quamvis cadat, atq; supremos

Nesciat amplexus flor, Patris, ille, sui.

Attamen in veram, cœlestis cura parentis,

Contendit patriam. Patria vera polus.

Hic Patris amplexus aeterni sentit, & inter

*Sanctos ter Sanctum possidet usq; **DEUM**.*

O quam felicem Studiosum, quamq; beatum,

Qui venit ad Christi per pia fata scholam.

Henricus Rahnel J. D.

& Prof.

Hcu

Siccine turbatur naturæ cursus & ordo?
O spes fallaces! Scriptio tristis adest,
Nuncia fama refert: Moritur peregrinus, in oris
Hassiæcis, iterum filius ante patrem:
Octavus cursum properè jam ceperat annus,
Ast omnes nondum præteriere dies,
Cum primogenitum nimia inclementia mortis
In medio cursu hic abstulit ante diem
Nostra Rhodante suo dum charo cive, carere
Se vidit, luctus publica signa dedit:
Quis non hæc vices tristes, Vir Magne, dolebit
Quas iterum imposuit nunc tibi dextra DEI.
Quod nos post reditum læti speravimus omnes,
Recidit ad nihilum, sic pia fata volunt:
Ludit in humanis Domini suprema voluntas
Illius haut nostra est prævalet illa DEI.
Prævaleat merito, verboq; resistere eidem,
Non decet, hautvè pium est, nam bona semper erit.
Bella cruenta, nefas, incendia, furta, rapinæ
Grassantur passim, nec pia, justa valent.
Immundo mundo quis non excedere vellet,
Si visum fuerit, complacitumq; DEO.
Colligit ille suos, quibus hujus temporis astus,
Et ficti vultus verba nocere queant.
Summa DEI bonitas! onus hoc immisit & ipse
Ferre juvabit idem, ne opprimereris eo;
Hunc haustum calicis, tibi quem nunc porrigit, ille
Eduicare sciet, pro bonitate sua;
Sis mihi, sis patriæq; superstes Nestoris annos,
Incolumisq; bonis omnibus, atq; tuis.

*Quibus pl. venerando Dn. socero, debitam suam
condolentiam declarat*

Albertus Willebrand, J. D. & Prof.

Hen

Heu dolor! occubuit rursum post fata prioris
MAXIME VIR, Gnati, Gnatus non degener alter;
 Quam binam sobolem tantum jam mascula virtus
 Extulerat, quantum latè succrescere iussit
 Flore juventutis, **Cothmannum** nobile stemma.
 O miseram sortem! meritò quæ vulnere cædit
 Affiduo pectus. Sed nil luxisse iuvabit,
 Nec multis opus est justum renovare dolorem:
 Hinc ego præ reliquis dum plango, vota precabor:
 Ut, **VIR SUMME** tuum luctum compescat Iova,
 Et servet reliquam sobolem per Nestoris annos.

debita condolentia causa scripsit

Heinrich. Rudolf. **Xedeker/**

D. & Prof.

Odolor! ô lachrymæ! (nam nil nisi flebile restat)
Prob rigidas sortes! &, fera monstra, DEÆ!

*Siccine nunc iterum Jubenem florentibus annis,
 DeCOTHMANNIACA stirpe tulistis humo.*

*Nonne, satisfuerat primam evertisse columnam,
 Altera quin etiam tam subito rueret?*

ERNESTE ò juvenum flos & virtutis ocelle
Nestoris annos! vivere digne dies.

*Heu sicne in fatis fuit ut nova temporis atas
 Dum redit, & toto frons rediviva solo!*

*Tu duro immitis fati convulsus aratro
 Occideres tristi contumeliosus humo.*

*Florebas nuper spes deliciosa Parentis,
 Flos generis, Patris gloria, dulcis amor.*

*Invidit mors sæva nimis, spemq; abstulit omnem
 Illico, & heu! mores nil valere tui.*

Nil

*Nil tibi brevitatem tamen tibi laudis ademptum
Indole maturus funere acerbus obis.*

*Te nullus posthac vexat dolor & labor unquam,
Sed perfecta beant gaudia, vera quies.*

*Hora paroxismis nunquam reditura, nec unquam
Morbili vite pestis acerba tua.*

*In gremio CHRISTI caelestes inter ovantes
Aeternae lucis tempora laetus agis.*

*Terra tene cineres, teneas anima inclita stellas,
Extrema in corpus mox reditura tuba.*

Condolentiae testandae ergo scribebat

M. Lucas Bacmeisterus,
SS. Theol. Prof.

FILIUS ALTER obit COTHMANNI, gloria Phoebi,
Et procul à patria contumelatur humo.

Quos non in luctus immersum NESTORA credas,
Justitiae columen praesidiumque, PATREM?

Ut patrium pingat vultum, da iussa Timanthi:
Artifices superat, dicet, & iste manus.

Andreas Tscherningius.

Flosculus ut tenui ventorum flamine quassus,
Phœbeis radiis ut rosa tacta perit:

Momento fugiens sic Vita exstinguitur; omnes
Dum similes viole, dum lutum & umbra sumus.

Ille vel in latebris maternas confitus alvi,
Vita usu, ignarus vita quid? exiit.

Editus aethereas vix alter lucis in oras,
Parcarum immitti falce resectus obit.

Hunc

Hunc cunis dudum recubantem, & suave rubentem
Plorat mæsta parens jam nece pallidulum,
Hæc pubescentis cadit ipso in flore juventa,
Rari, quos annis invida Parca gradat.
O hominum varia sortites! O lubrica vite
Spes! quæ maximè ubi splendet, ut umbra fugit.
O mea Giesla! solum hæc TE, mi Cothmanne, subegit?
Cui seros annos ex animo petii.
Hæc quum percepi, stertit mens, faucibus hæsit
Vox mea, quin falsis fletibus ora madent.
Durum: sed levius reddit patientia, quicquid
Divina in melius vertere fata vetant.
Felices animas, quas irrevocabilis hora
Evocat! in mundo regnat ubiq; DOLOR,

Tñs ovvwa Δείας Ένεκα scriptis

M. Jacobus Tydæus, Prusl.

11
1799
L. J. H.

Siccine turbatur naturæ cursus & ordo
O spes fallaces! Scriptio tristis ad
Nuncia fama refert: Moritur peregrinus,
Hassiacis, iterum filius ante patre
Octavus cursum properè jam ceperat ann
Ast omnes nondum præteriere die
Cum primogenitum nimia inclementiam
In medio cursu hic abstulit ante di
Nostra Rhodante suo dum charo cive, car
Se vidit, luctus publica signa dedi
Quis non hæcce vices tristes, Vir Magne,
Quas iterum imposuit nunc tibi de
Quod nos post reditum læti speravimus o
Reciditad nihilum, sic pia fata vol
Ludit in humanis Domini suprema volun
Illius haut nostra est prævalet illa
Prævaleat merito, verboq; resistere eidem
Non decet, hautvè pium est, nam be
Bella cruenta, nefas, incendia, furta, rap
Grassantur passim, nec pia, justa va
immundo mundo quis non excedere vall
Si visum fuerit, complacitumq; DE
Colligit ille suos, quibus hujus temporis al
Et ficti vultus verba nocere queant.
Summa DEI bonitas! onus hoc immisit &
Ferre juvabit idem, ne opprimere
Hunc haustum calicis, tibi quem nunc po
Edulcare sciet, pro bonitate sua;
Sis mihi, sis patriæq; superstes Nestoris an
Incolumisq; bonis omnibus, atq; t
*Quibus pl. venerando Dn. socero, deb
condolentiam declar*
Albertus Willebrand

